

کتاب

تفسیر شش رمان مهم جین آستن در یک کتاب

کتاب نقد و بررسی آثار «جین آستن» با عنوان قدم اول از به نویسندگی رابرت جی در ایدن سوی نشر پژوهش شیرازه منتشر شد. به گزارش ایلنا، در این کتاب شش رمان مهم و مطرح این نویسنده شامل «عقل و احساس»، «غرور و تعصب»، «منسفیلد پارک»، «اما»، «اورنگر ای» و «ترغیب» نقد و تفسیر شده که با ترجمه سودابه پرهیزان روانه بازار کتاب ایران شده است. همه رمان‌های این نویسنده، با شخصیت‌هایی از جوامع روستایی انگلستان سر و کار دارد که به ظاهر با جغرافیا و مضمون‌های جنبش‌های اجتماعی بزرگ، جنگ، صنعت، استعمار و امپریالیسم آن روزگار فاصله فراوان دارد. چنین برداشتی اما کاملاً نادرست است. کتاب جین آستن، قدم اول، نیت‌های نهفته در ذهن آستن را آشکار می‌کند. قدم اول جین آستن تلاش دارد فهمی ژرف‌تر و درکی عمیق‌تر از ارزشمندی داستان‌ها و شخصیت‌های ماندگار آستن برای علاقه‌مندان ارائه دهد. این کتاب در ۱۶۰ صفحه و با قیمت ۴۰ هزار تومان منتشر شده و در دسترس علاقه‌مندان قرار گرفته است.

پرده نقره‌ای

نامزدهای جوایز اسکار ۲۰۲۱ معرفی شدند، خورشید حذف شد

آکادمی علوم و هنرهای سینمایی دیروز دوشنبه ۱۵ مارس (۲۵ اسفند) نامزدهای نود و سومین دوره جوایز اسکار را اعلام کرد، اما فیلم «خورشید» به کارگردانی مجید مجیدی که در رشته بهترین فیلم بین‌المللی، وارد رقابت شده بود، به فهرست نامزدهای نهایی راه پیدا نکرد و از دور رقابت خارج شد.

لیست نامزدهای نود و سومین دوره اسکار به شرح زیر است:

- بهترین بازیگر مرد نقش مکمل: ساشا بارون کوهن «دادگاه شیکاگو ۷»، دانیل کالویا برای «یهودا و مسیح سیاه»، لسلو اودوم جونیور برای «تشی» در «میامی»، پل راسی برای «وای متال»، لاکیت استنفیلد برای «یهودا و مسیح سیاه»
- بازیگر زن نقش مکمل: ماریا باکالوایری برای «بورت، گلن کلوز برای «مهریه هیل بیلی»، اولیو کلمن «پدر»، آماندا سیفرید برای «میناری»
- «منک»، یوجونگ-یون برای «میناری»
- بهترین فیلم کوتاه: «احساس کردن»، «اتاق نوشتن»، «حال»، «دو بیگانه دور از هم»، «چشم سفید»
- بازیگر مرد: ریزا احمد «وای متال»، چادویک بوزمان «بلک پاتم ماری»، آنتونی هاپکینز «پدر»، کری اولدمن «منک»، استیون یئون «میناری»
- بازیگر زن: اویلا دیویس «بلک پاتم ماری»، آندرا دی آمریکا علیه بیلی هالییدی، ونساکری برای «تکه‌های یک زن»، فرانسیس مک دورماند «سرسزمین آوارگان»، کری مولیگان «زن جوان نویدبخش»
- کارگردان: توماس وینتربرگ «دور دیگر»، دیوید فینچر «منک»، لی ایزاک چانگ «میناری»، کلویی ژائو «سرسزمین آوارگان»، امرالد فنل «زن جوان نویدبخش»
- بهترین فیلم: «پدر»، «یهودا و مسیح سیاه»، «منک»، «میناری»، «سرسزمین آوارگان»، «زن جوان نویدبخش»، «وای متال»، «دادگاه شیکاگو ۷»

حضور در «فضای تالار» و مواجهه نخستین، ما را به لحظه‌های مهم در تاریخ تجسمی ایران وصل می‌کند. جایی که هنر مندانی با دغدغه‌هایی هنری و اجتماعی در پی تغییر پارادایم روشنفکر سیاسی به روشنفکر فرهنگی در دهه چهل بودند

است که باید منتظر ماند و دید این فضا برای آینده خود چه اهداف و مسیری را در نظر گرفته است. چرا که حرکت صحیح و درست مدیران این فضا می‌تواند این موقعیت جدید را به گذشته‌های وصل کند که از نظر موقعیت زمانی نقش مهمی در تاریخ هنر تجسمی ایران ایفا کرده است.

اگر چه جریان سازی‌های فرهنگی و هنری در شرایط کنونی شاید امری غیر ممکن به نظر بیاید اما هر فضایی در همین زمانه با عملکردی درست می‌تواند به شاخصی برای آیندگان تبدیل شود. چنان که شاید بر یاکندگان تالار ایران (قندریز) هم گمان نمی‌کردند به شاخصی برای آیندگان تبدیل شوند. «فضای تالار» و برپایی‌اش بی‌شک می‌تواند نوید اتفاق‌های خوبی باشد که سعی دارند با وصل شدن به دارایی‌های گذشته موثر واقع شوند.

حضور در «فضای تالار» و ابعاد کوچکی که دارد می‌تواند تلاش و دغدغه‌مندی آن افراد و همتی که صرف پرورش و توسعه هنر می‌کردند را به ما یادآوری کند. جایی که از خود می‌پرسم تجمع کثون نویسندگان ایران و برگزاری آن جلسات در این مکان کوچک چگونه ممکن است؟ در واقع احیای «فضای تالار» و حضور در آن حفظ یک حافظه تاریخی و موقعیت کلیدی در مسیر تکامل تاریخ هنر ایران است که اگر نباشد انگار حلقه مهمی از ریافت تاریخ هنر ایران گم شده است. رضایی کلاتری و دیگر افرادی که در احیای این بنا دخیل بودند در تلاش نیستند که حرکت‌های پیشین در تالار قندریز را احیا کنند و ادامه دهند. چرا که به لحاظ زمان و حرکت تاریخی، زمانه ما و جنس مواجهه با هنر و دسترسی به اطلاعات تغییر کرده است و عملاً حرکت بر همان پاشنه ممکن نیست. آنچه ممکن است دیدن شرایط جدید با گوشه چشمی به اهداف و انگیزه‌ها و تجربه‌هایی است که در «تالار قندریز» رخ داده است.

این نگرش در انتخاب نام «فضای تالار» هم پیداست. در واقع «فضای تالار» سعی می‌کند نسبت و وضعیت خود را با «تالار قندریز» مشخص کند و در پی از آن خودسازی آن فضا در دل جریان جدید نیست و ادعا نمی‌کند که در پی آن انگیزه‌ها و اهداف حرکت می‌کند بلکه در تلاش است که فضای تالار را به عنوان مکانی برای تجسم یک لحظه مهم تاریخی حفظ کند و در کنار از پس آن بتواند مسیر جدید و مورد نظر خود را پی بگیرد. نکته بسیار مهم آن

نمایشگاه آثار گرافیک خسرو بیات در گالری قندریز، پاییز ۱۳۴۷

پی تغییر پارادایم روشنفکر سیاسی به روشنفکر فرهنگی در دهه چهل بودند. روشنفکر متعددی که رسالتش را جبران عقب‌ماندگی تاریخی ایرانیان می‌دانستند. فضایی که جدای از عرضه هنر برای خود هدفی آموزشی قائل بود و خود را مکلف به نوشتن اظهاریه برای مخاطب نا آشنا با هنر می‌دانست و همه این مسائل که تازه گوشه کوچکی از خواست پدید آورندگان «تالار قندریز» بود آن‌ها را بدل به یکی از مهم‌ترین جریان‌های فرهنگی و هنری در تاریخ هنر معاصر ایران کرد.

داشتند. از دل همان هفته هنر «تیر»، محمدرضایی کلاتری که ایونت حضور در فضای ویرانه تالار را ترتیب داده بود، با تلاش و پیگیری‌هایی به احیای فضای تالار همت کرد و در روزهای پایانی سال ۹۹ یعنی بعد از دو سال از آن رخداد «فضای تالار» با نگاهی نو در عرضه اجتماعی هنر پایه حیات گذاشته است. حضور در «فضای تالار» در همان لحظه نخست و مواجهه نخستین، ما را به لحظه‌های مهم در تاریخ تجسمی ایران وصل می‌کند. جایی که هنر مندانی با دغدغه‌هایی هنری و اجتماعی در

به هنر داشت. مثل چیدن پوستریهای انقلاب در میان پاساژ صفوی، قرار دادن اثر یک هنرمند در ویترین یک مغازه در یک پاساژ و البته جمع شدن در میان ویرانه‌ای که می‌گفتند دومین فضایی است که هنر مندانش مدرنیست ایرانی با نام «تالار قندریز (ایران)» در آن گرد هم می‌آمدند و به کار تئوری و عملی در حوزه هنر تجسمی مشغول بودند. هنر مندانی مثل روبین پاکباز، محمدرضا جودت، مرتضی ممیز، منصور قندریز، پروانه اعتمادی، گارنیک درهاکوپیان و ... در شکل‌گیری این فضا نقش فراوانی

علیرضا یحیی استوار
زمستان سال ۹۷ و در جریان هفته هنر «تیر»، چندین رخداد و ایونت تجسمی توسط هنر مندانش و مدیران این رویداد طراحی شده بود که در جای جای شهر تهران قرار داشت و مخاطب برای تماشا و حضور در این رخدادها باید در مسیرهای متفاوتی به فضاهایی ورود پیدا می‌کرد که شکلی غیر معمول برای تماشای آثار هنری و موضوعات وابسته

درگذشت محمود خوشنام؛ پژوهشگر و کارشناس مطرح موسیقی

افزون بر این او همواره به همراهی همسرش، الهه خوشنام که از گزارشگران فرهنگی پرکار است، محفل‌های ادبی و موسیقی برپا می‌کرد که آخرین آنها «انجمن آواز» برای بزرگداشت سرایندهان و موسیقیدانان بنام ایران بود. او صدها مقاله و گزارش در نقد و معرفی آثار ماندگار موسیقی ایرانی نوشته که بخشی از آنها را در کتاب «در قلمرو موسیقی» در سوئد به چاپ رسانده است.

۲۴ ساله بود که سردبیری مجله «موزیک ایران» را پذیرفت و دو سال پس از آن مجله «موسیقی» را اداره می‌کرد و در هر شماره آن نقدها و معرفی‌هایی از اجراهای آن روزها داشت. ۳۶ ساله بود که سرپرستی روابط عمومی تالار رودکی (وحدت کنونی) را پذیرفت. او همزمان «ماهنامه رودکی» را به مدت پنج سال سردبیری می‌کرد.

محمود خوشنام یک سال نیم پس از انقلاب اسلامی به آلمان مهاجرت کرد و از همان آغاز مهاجرت، به نقد و پژوهش در رشته موسیقی ادامه داد. «ماهنامه رودکی» را بازگشود و با روزنامه «کیهان لندن» و رسانه‌های دیوچه وله و ... همکاری پیوسته داشت.

دکتر محمود خوشنام، پژوهشگر و کارشناس مطرح موسیقی، ۲۴ اسفند ۱۳۹۹ در شهر بن آلمان درگذشت. نام او با نقد موسیقی گره خورده است. محمود خوشنام در سال ۱۳۱۴ در تهران زاده شد و پس از گذراندن دبیرستان در دانشکده حقوق دانشگاه تهران رشته علوم سیاسی را تا مقطع کارشناسی به پایان رساند و بعدها در آلمان و اتریش این رشته را تکمیل کرد: «تعجب می‌کنید ولی من از ۱۹ سالگی روزنامه‌نگاری را با نوشتن مطالب انتقادی طنزآمیز با نام مستعار «بی‌مخ» آغاز کردم.» مطالب طنز خوشنام در نشریه فکاهی «توفیق» چاپ می‌شد.

مطالب فصل فصل کتاب از دست نمی‌داد. محمود خوشنام در این اثر همپای معرفی سازندگان آثار ماندگار موسیقی ایرانی در سبک‌های گوناگون، به کاستی‌های آثار هم پرداخته و عوامل اجتماعی و سیاسی آسیب‌رسان به موسیقی را هم بر شمرده است.

علی صدرنیا افزود: من سال گذشته در جلسه‌ای گفتیم که گردشگری ما تا دو سال آینده هم راه نمی‌افتد و این حرف را طبق محاسبات دقیق زدم. وزیر گفت ما طی سه ماه گردشگری را به وضعیت عادی برمی‌گردانیم. در حالی که چنین چیزی ممکن نیست و من این را به ایشان گفتم. گفتم بازار این طور نیست که تا دولت بگوید باید به حالت عادی برگردد، برگردد. هر عرصه‌ای مناسبات و اصول خودش را دارد و این طور نیست که ما سوت بزنینم و انتظار داشته باشیم در کوتاه‌ترین زمان همه به خط شویم.

سفر را چه در بخش حمل و نقل، چه اقامت و چه بخش‌های دیگر به دست متخصصان امر بسپارد و در نهایت باید بگوید که از سفرهای غیر ضروری پرهیز کنید، نه این که بگویید اصلاً سفر نکنید. مغفول ماندن بخش خصوصی در تصمیم‌گیری‌های حوزه گردشگری رئیس هیأت مدیره جامعه راهنمایان ایرانگردی و جهانگردی نیز از بدون استفاده

در مجمع تشکل‌های گردشگری مطرح شد: گردشگری به واکنس نیاز دارد

هم دولت‌ها خود را موظف به حمایت از صنعت گردشگری می‌دانند و به روش‌های مختلف سعی در پشتیبانی از این صنعت دارند. در حالی که در یک سال گذشته که گردشگری به طرز بی‌سابقه‌ای تحت فشار قرار گرفت و بحران شدیدی را پشت سر گذاشت، هیچ‌گونه حمایتی شامل حال این صنعت نشد. جشمید حمزه زاده اظهار کرد: دو بسته حمایتی به بخش خصوصی گردشگری معرفی شد که این بسته‌ها نه تنها حمایتی در پی نداشتند، بلکه باید آن‌ها را بسته‌های ضد حمایتی دانست.

مجمع ملی تشکل‌های گردشگری ایران در نشست به نقد آن چه در این یک سال بر صنعت گردشگری گذشت، پرداخت و با تأکید بر ضرورت واکنسیناسیون سریع برای جذب گردشگر خارجی؛ بسته‌های حمایتی در دوران کرونا را ناکارآمد، ضعیف و حتی ضد حمایتی توصیف کرد. در این جلسه نمایندگان از انجمن دفاتر خدمات مسافرت هوایی و جهانگردی، جامعه تورگردانان، جامعه بومگردی، جامعه راهنمایان ایرانگردی و جهانگردی، انجمن موسسات آموزش گردشگری، انجمن صنفی راهنمایان گردشگری و وزارت بهداشت در ارتباط با معنی حضور داشتند. رئیس جامعه هتلداران ایران از نبود حمایت در یک سال گذشته از بخش خصوصی گردشگری سخن گفت و افزود: حتی در کشورهای با نظر اقتصادی ضعیف